

Gjennemsnit været 4,580 Rbd. Man vil deraf see, at Summen ikke kan naae op til 16—17,000 Rbd. Den ærede Rigsdagsmand har gjort opmærksom paa, at det var farligt saaledes at røre ved enkelte Sætsler af Soldloven, idet man derved kunde komme til igjennem de enkelte Sætsler at residere hele Soldloven, og derved ikke komme til at beregne det egentlige Tab, som deraf vilde flyde for Statskassen. Men det forekommer mig, at man maatte henvende en saadan Bemærkning til Ministeriet; thi denne Lov er kommen frem paa Grund af den nærværende Dyrtdid, fordi der intet Skridt blev gjort fra Ministeriets Side til at træffe de Forholdsregler, der kunde være nødvendige med Hensyn til Dyrtdiden, og der kan saaledes, efter min Mening, ikke være nogen Grund for Rigsdagen til ikke at gaae ind paa dette Lovforslag, da Ministeriet ikke har taget Initiativet, saaledes som det efter min Anskuelse burde gjøre i et Spørgsmaal af den Natur. Den ærede Rigsdagsmand har ligeledes gjort opmærksom paa, at der, naar man udgav denne Lov, deri kunde ligge en Frygt for, at den vilde blive slaaet fast; men dette er en Anskuelse, som jeg ikke kan gaae ind paa. Jeg har udtalt, at jeg fra Princets Side er enig i den Anskuelse, der ligger til Grund for Loven; men det forekommer mig, at det, at man for et Aar vedtager en Lov, ikke kan have den Indflydelse, at man derved skulde ansee sig forpligtet til at slaae den fast. Det Spørgsmaal, der foreligger, er, forekommer det mig, om disse Soldnedføttelser skulde vedtages for et Aar. Hvad der senere skal ske, er en ganske anden Sag, og, naar der i sin Tid fremkommer et Forslag, hvorved disse Soldnedføttelser for bestandigt skulde bevilges, er det egentligt, at der bliver Spørgsmaal om en succesfuld Revision af Soldloven. Men dertil svarer jeg da, at det atter er foraarsaget ved Regjeringens Stilling til Sagen. Regjeringen er aldeles ikke gaaet ind paa nogen Revision af Soldloven, og derved kan det derfor meget let foranlediges, at Rigsdagen bliver nødsaget til, eller finder det hensigtsmæssigt, at gjøre Forslag i enkelte Retninger, for at bøde paa, at Soldnedføttelser ikke fra Ministeriets Side foreslaaes angaaende de vigtigste

Artikler, og til disse, navnlig med Hensyn til Soldnedføttelse, henregner jeg Nødvendighedsartikler, om hvilke der alene her er Tale. Den ærede Rigsdagsmand har endelig gjort opmærksom paa, at vort Soldsystem er liberalere end Sverrigs. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Sammenligning i saa Henseende; men det forekommer mig, at det ikke kan have nogen Indflydelse paa Rigsdagens Beslutning, hvad enten man følger et liberalt eller et ikke liberalt Soldsystem i Sverrig. Spørgsmaalet er: Er det for Danmark hensigtsmæssigt, for et Aar at eftergive Solden paa disse Nødvendighedsartikler paa Grund af den nærværende Dyrtdid? Dette Spørgsmaal kan man og bør man, forekommer det mig, besvare, uden Hensyn til hvilke Grundsaetninger i Soldlovgivningen man følger i Sverrig. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til Antagelse af det ærede Thing.

Ryholm: Jeg skal blot i Anledning af det Foredrag, jeg nu hørte, tillade mig at bemærke, at, naar den ærede Finantsminister har calculeret denne Sum efter et Gjennemsnit af 5 Aar, saa har han udtrykkeligt nævnt Monarchiet, saaledes som jeg ogsaa seer, at det i Rigsdagstidenden er fremstillet; — jeg troer, at jeg brugte det Udtryk: for hele Staten. Jeg er altsaa ingenlunde fremkommen med denne Bemærkning for at modbevise, at den Beregning, som det ærede Medlem havde gjort, var nøisagtig; men jeg har blot tilladt mig at gjøre den, for at vise — idet jeg ikke mindre end det ærede Medlem beklager, at den ærede Finantsminister er forhindret ved Sygdom fra at være tilstede —, hvorledes Sagen stiller sig efter hans Udtalelse. Han har nemlig udtalt, at den Virkning, som Loven efter hans Formening fornemmelig vilde have, vilde være den, at Finantterne vilde tabe en Indtægt, der for hele Monarchiet, efter et Gjennemsnit af 5 Aar, kunde calculeres til imellem 16 og 17,000 Rbd., hvorhos han udtrykkeligt har tilføjet, at herom kunne jo Meningerne være deelte, hvilket de i Almindelighed ere, naar der er Spørgsmaal om Soldafgifter. Det var blot denne Bemærkning, jeg vilde gjøre, og dermed skal jeg rolig overlade Sagens Stæbne til det ærede Things Afgjørelse.